

Čís. 12672.

I když proti berní exekuci jest podána žaloba podle § 36 ex. ř. (§ 356 zákona ze dne 15. června 1927, čís. 76 sb. z. a n.), rozhoduje o odkladu exekuce jen exekuční úřad (§ 361 zák. čís. 76/1927), nikoliv soud.

(Rozh. ze dne 3. června 1933, R I 459/33.)

K návrhu dlužníka povolil soud první stolice odklad politické (berní) exekuce vedené k vydobytí daňových nedoplatků až do právoplatného vyřízení rozepře dlužníka s československým státem o nepřipustnost exekuce. Rekursní soud zamítl návrh dlužníka na odklad exekuce. Důvody: Stížnost jest opodstatněná. § 357 zákona ze dne 15. června 1927, čís. 76 sb. z. a n. ustanovuje: Tvrdí-li jiná osoba, že má na předmětu berní exekucí postiženém, nebo na jeho části právo, které nedovoluje, by exekuce byla vykonána, může proti ní podati odpor u exekučního úřadu, který o něm rozhodne. O odporu tom platí obdobně ustanovení § 356 odst. (6). Nevyhoví-li exekuční úřad odporu nebo nerozhodne-li o něm do třiceti dnů, může ona jiná osoba svému odporu zjednatí platnost žalobou, kterou podá u okresního soudu, v jehož obvodu jsou zcela nebo z větší části předměty berní exekucí postižené, v době, kdy se podává žaloba. Pro počítání lhůty platí obdobně ustanovení § 254 odst. (1) a (3). Bylo-li žalobě právoplatně vyhověno, zruší exekuční úřad exekuci. Z tohoto ustanovení plyne, že přísluší exekučnímu úřadu, nikoliv soudu, bylo-li žalobě právoplatně vyhověno, zrušiti exekuci a že jest jen žalobu podati u soudu. Dále ustanovuje § 360 cit. zákona: Berní exekuce může býti na návrh nebo z moci úřední odložena: 1. byla-li podána žádost o povolení příročí, 2. je-li hodnověrně prokázán dlužníkuv nárok na odpis daňového dluhu z důvodu zániku daňové povinnosti (§ 268 odst. 1) nebo při dani třídní, z důvodu nepoužívání, při dani pozemkové a třídní, z důvodu živelní škody, 3. jsou-li proti exekuci uplatňovány námitky (§ 356) neb odpor (§ 357), 4. byl-li podán návrh podle § 358, by exekuce byla zrušena. § 361 ustanovuje: O odkladu exekuce rozhoduje v případech § 360 čís. 1 a 2 úřad, který stanoví vládní nařízení. V ostatních případech úřad exekuční. Z těchto ustanovení plyne, že rozhoduje o odkladu berní exekuce jen exekuční úřad, nikoliv soud, a to zejména i v případě § 357 cit. zákona. Není ostatně věcného důvodu, by měl soud rozhodnouti o povolení odkladu berní exekuce, an podle výslovného ustanovení § 357 cit. zákona rozhoduje o zrušení exekuce, bylo-li žalobě právoplatně vyhověno, exekuční úřad, a nikoliv soud (argumentum a majori ad minus). Ostatně nebylo by tu ustanovení, který soud je příslušný k povolení odkladu berní exekuce, neboť § 357 cit. zákona (čl. III. uvoz. zákona ex. ř.) ustanovuje jen, který soud je příslušný k projednání žaloby. I kdyby se použilo podle článku III. uvoz. zákona ex. ř. ustanovení §§ 37 a 45 ex. ř., byl by příslušný k povolení odkladu podle toho, zda byl podán návrh na odklad exekuce před po-

čátkem výkonu exekuce či po něm, soud, u kterého exekuce v první stolici byla navržena, nebo exekuční soud. Těchto soudů však tu není, ježto berní exekuce byla povolena berními vymáhajícími úřady a berní exekuce se provádí berním exekučním úřadem (čís. 10.893 sb. n. s.).

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Jde o odklad berní exekuce vedené berním úřadem pro daňové nedoplatky, které se vymáhají podle zákona o přímých daních ze dne 15. června 1927, čís. 76 sb. z. a n. Právem doličuje rekursní soud, že rozhodovati o odkladu berní exekuce přísluší jedině exekučnímu úřadu nikoli soudu. Jest sice správné, že se předpisy § 357 cit. zák., na něž rekursní soud poukazuje, týkají vybavovacích nároků třetích osob, tvrdí-li že mají na předmětu berní exekuci postiženém právo, které nedovoluje, by exekuce byla vykonána, a že v souzeném případě jde o žalobu podle § 36 ex. ř. Leč stěžovatel přehlíží, že stejně jako v § 357 cit. zák. odpor jiných osob proti berní exekuci jsou v § 356 upraveny námitky dlužníka proti upomínce a opatřením při výkonu berní exekuce, že dlužník může po případě uplatnit i tyto námitky žalobou u okresního soudu a že, bylo-li žalobě vyhověno, zruší exekuci i v tomto případě úřad exekuční. Ježto zákon (§ 360 čís. 3) připouští odložení exekuce, jsou-li proti exekuci uplatňovány námitky (§ 356) nebo odpor (§ 357), jest zřejmo, že i když jde o žalobu podle § 36 ex. ř. (§ 356 zák. čís. 76/1927), o odkladu exekuce rozhoduje jen exekuční úřad (§ 361) a nikoliv soud.

Čís. 12673.

Návrhu na vydání rozsudku pro zmeškání nelze vyhověti, bylo-li tvrzení žaloby, že zažalovaný dluh jest již splatný, v rozporu s dalším přednesem žaloby o splatnosti dluhu dnem, který ještě nenastal. Lhostejno, že prý při tomto přednesu šlo jen o chybu ve psaní.

(Rozh. ze dne 3. června 1933, Rv II 336/33.)

Rozsudkem pro zmeškání ze dne 11. října 1932 vyhověl procesní soud první stolice žalobě domáhající se zaplacení na základě faktury, jež byla splatna, jak v žalobě bylo uvedeno, dne 31. prosince 1932. Odvolací soud žalobu pro tentokráte zamítl. Důvody: Slověm »faktura byla splatna 31. prosince 1932« v žalobě uvedeným nemůže býti podkládán jiný význam, než že splatnost měla 31. prosince 1932 nastati. Ježto pak podle § 406 c. ř. s. musí býti nárok splatný v době vynesení rozsudku, neprávem soud první stolice vyhověl žalobě rozsudkem ze dne 11. října 1932 a tudíž před splatností nároku vydaným, místo, by žalobu pro předčasnost pro tentokráte zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl žalobcovu dovolání.